

Pragnienie otrzymywania - materia stworzenia, nie wada człowieka

Dlaczego kabala nie proponuje zniszczenia pragnienia, lecz zmianę formy jego użycia

Ścieżka: In Lumen | Poziom 7 | Artykuł 1 z 10

Status poznawczy

Tekst rozróżnia przekaz tradycji kabały, współczesne objaśnienie, analogię doświadczeniową i autorską syntezę Initium. Opis modelu nie jest równoznaczny z duchowym osiągnięciem.

Punkt wyjścia: pomyłka moralna

Na wcześniejszych poziomach Ścieżki czytelnik uczył się rozpoznawać egoistyczny kierunek pragnienia. Na poziomie In Lumen trzeba wykonać ruch bardziej precyzyjny. Pragnienie otrzymywania nie jest w kabale moralną skazą, którą należałoby usunąć. Jest podstawowym materiałem stworzenia - tym, co w ogóle umożliwia odczucie braku, różnicy, napełnienia i relacji ze źródłem.

To rozróżnienie jest niewygodne, ponieważ umysł chętnie dzieli rzeczywistość na pragnienia dobre i złe. W takim podziale duchowość łatwo zamienia się w projekt samouszlachetniania: człowiek próbuje mieć mniej potrzeb, mniej chcieć, mniej odczuwać i mniej otrzymywać. W modelu kabały nie o to chodzi. Gdyby pragnienie zostało unicestwione, zniknęłoby również miejsce poznania. Nie byłoby Kli - naczyńia zdolnego odczuć Or, światło.

[Przekaz tradycji] Materiałem stworzenia jest pragnienie otrzymywania przyjemności. Nie jest ono wytworem późniejszego wychowania ani skutkiem psychologicznego błędu. Jest warunkiem odróżnienia stworzenia od źródła obdarzania.

[Współczesne objaśnienie] Można powiedzieć, że stworzenie istnieje dla siebie o tyle, o ile rejestruje brak i możliwe spełnienie. Nie oznacza to jeszcze egoizmu w sensie moralnym. Egoistyczna staje się forma użycia pragnienia, gdy całe kryterium działania zostaje zamknięte w korzyści własnej.

Brak nie jest jeszcze naczyniem

W materiałach Taśmociągu Awiut opisywany jest jako intensywność, grubość lub ciężar pragnienia. To ważne, ale wymaga korekty. Sam dotkliwy brak nie jest jeszcze duchowym Awiutem w pełnym znaczeniu, a już na pewno nie jest gotowym Kli. Człowiek może cierpieć z powodu pieniędzy, uznania, bliskości albo bezpieczeństwa. Intensywność cierpienia mówi o sile przywiązania, lecz nie dowodzi duchowej jakości pragnienia.

Awiut oznacza właściwość pragnienia, na której może zostać zbudowana odpowiednia praca. Im większe pragnienie, tym większy potencjał otrzymywania, ale także większe wymaganie wobec formy, w jakiej to otrzymywanie ma nastąpić. Z tego powodu kabała nie gloryfikuje małego pragnienia. Małe pragnienie jest łatwiejsze do opanowania, lecz daje również małe pole poznania.

[Interpretacja źródłowa] Niektóre materiały szkolne opisują Awiut jako brak miłości do Stwórcy. Jest to możliwe doświadczeniowe objaśnienie w określonej pracy duchowej, ale nie powinno zastępować technicznego znaczenia pojęcia. W In Lumen zachowujemy rozróżnienie między definicją systemową a sposobem, w jaki brak może zostać przeżyty przez człowieka.

Materiał i forma

Najważniejszy ruch poznawczy polega na oddzieleniu materiału od formy. Materiał odpowiada na pytanie: z czego stworzenie jest zbudowane? Forma odpowiada na pytanie: w jaki sposób ten materiał działa i ku czemu jest skierowany?

Pragnienie otrzymywania pozostaje materiałem również wtedy, gdy człowiek rozwija intencję obdarzania. Nie przemienia się w inną substancję. Zmienia się sposób jego użycia. Można to porównać do języka: te same słowa mogą służyć manipulacji albo prawdziwej komunikacji. Nie trzeba niszczyć języka, aby przestać manipulować. Trzeba zmienić intencję, relację do odbiorcy i kryterium użycia.

Analogia ma granice. W pracy duchowej intencja nie jest tylko świadomą deklaracją. Człowiek może mówić, że działa dla innych, a nadal pozostawać całkowicie skupiony na obrazie siebie. Dlatego poziom 7 nie zatrzymuje się na motywacji. Wprowadza mechanizm ograniczenia, ekranu i światła powracającego, które opisują realną zmianę formy naczynia.

Dlaczego spełnienie zanika

Bez zmiany formy otrzymywanie ma charakter automatyczny. Brak przyciąga napełnienie, napełnienie osłabia brak, a wraz z nim słabnie zdolność odczuwania przyjemności. To nie jest kara. To strukturalna konsekwencja bezpośredniego przyjęcia do pragnienia, które zna tylko własny niedostatek.

Człowiek widzi ten mechanizm w wielu dziedzinach życia. Osiąga cel, który miał przynieść trwałe spełnienie, po czym szybko zaczyna szukać następnego. Nie oznacza to, że wszystkie cele są bezwartościowe. Oznacza, że pragnienie otrzymywania samo z siebie nie potrafi utrzymać napełnienia jako relacji. Potrafi jedynie przechodzić od braku do chwilowego zaspokojenia i do nowego braku.

[Granica analogii] Ten cykl można obserwować psychologicznie, ale kabała nie sprowadza go do habituacji układu nerwowego. Model duchowy mówi o niezgodności formy między źródłem obdarzania a stworzeniem przyjmującym wyłącznie dla siebie. Psychologia opisuje skutki w doświadczeniu; kabała wskazuje na inną warstwę przyczynową.

Naprawa nie jest wojną z sobą

Jeżeli człowiek uzna pragnienie za wroga, rozpoczyna walkę, której nie może wygrać. Każde zwycięstwo nad jednym pragnieniem staje się paliwem dla innego: dumy, poczucia wyższości, kontroli albo duchowej tożsamości. W efekcie ego nie znika. Zmienia kostium.

Naprawa oznacza przygotowanie pragnienia do innego sposobu działania. Nie chodzi o to, aby nie otrzymywać, lecz aby otrzymywanie przestało być automatycznym zawłaszczaniem. To wymaga rozpoznania źródła, ograniczenia bezpośredniej reakcji oraz powstania nowej odpowiedzi stworzenia.

[Synteza Initium] Na poziomach 1-6 czytelnik rozpoznawał kryzys, warstwy doświadczenia, schematy, wiarę, symbol i duchową intencję. In Lumen porządkuje te doświadczenia w model. Pragnienie nie jest już tylko czymś, co człowiek obserwuje w sobie. Staje się kategorią opisującą materiał całej relacji stworzenia z rzeczywistością.

Praktyka rozróżnienia

Wybierz jedno silne pragnienie, które w ostatnim czasie kierowało twoją decyzją. Nie oceniaj go jako dobre lub złe. Zapisz cztery odpowiedzi:

1. Jaki brak ujawniło?
2. Jakiego napełnienia oczekiwało?
3. Co miało się zmienić po otrzymaniu?
4. W jakim celu chciałeś użyć tego napełnienia?

Czwarta odpowiedź jest najważniejsza. Pokazuje przejście od materiału do formy. Nie dowodzi jeszcze duchowej intencji, ale ujawnia miejsce, w którym może rozpocząć się praca.

Następny krok wymaga zrozumienia, dlaczego samo istnienie światła nie wystarcza. Potrzebne jest naczynie odpowiadające jego właściwości.

Dalsza ścieżka

Następny materiał: Or i Kli - relacja między spełnieniem a zdolnością jego przyjęcia

Nota redakcyjna

Podstawa opracowania: Taśmociąg Initium, w szczególności materiały LD-0091, LD-0125, LD-0126 oraz materiały pojęciowe dotyczące Awiutu, Cimcum, Masachu i Or Chozer. W publicznej wersji zachowano źródłowy model, a ryzykowne utożsamienia z psychologią, magią, samokontrolą i autosugestią zostały skorygowane.